

Publicerad 2024-04-02 13:31 av Koppartråd

I min psykologikurs diskuterade vi eudaimonism och hedonism. Var det mindre vanligt med hedonister förr, eller var det helt enkelt bara mer tabu att vara självgod? Jag vet inte, men bättre var det.

Tyst, din jävla hedonist

I en värld av tillväxt löper endast få vinnande,
Men narcissismens röst är ständigt ringande.
I denna virvel av självförverkligande trix,
Där egoism och dumhet mals ner i en mix.
Tyst, din jävla hedonist, tyst!

Vi bär masker av lycka, men själen är blå,
Under ytan döljs en tomhet så rå.
När ångesten obehindrat sinnet fjättra,
Då börjar jakten på njutning och lättja.
Tyst, din jävla hedonist, tyst!

Vi sätter oss själva på en piedestal av kristall,
Glömmer bort alla andra, i vårt eget svall.
Men när spegeln av sanning slår tillbaka,
Står vi ensamma kvar, tomma och nakna.
Tyst, din jävla hedonist, tyst!

Och vi borde stiga ner från vår tron,
Från denna falska glans, dissonanta ton.
Men det är allmänt känt sen tidernas början
Vi är alla hedonister som vill rulla i sörjan.
Tyst, din jävla hedonist, tyst!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Koppartråd med Poeter.se id #233807 innehar upphovsrätten